

դեր բարեհաճիք կանխաւ ընդունելով մեր շնորհակալեաց խորին հաւատարմութիւնս և քննադատութիւնս 1878 թ. օգոստոս 27 թիւով:

Ստոր կիր

Տիկին Կարապետի օգոստոս 27 թիւով թերթին մէջ հետեւեալը կարդաւ, որ կարծիքն զրուած է յայտնի թիւով:

Հայկական հարցը դառնում է մի խառնուրդ ներկայի մէջ. նրան սպառնում է գաղթականութիւնը: Եթէ չառաքելեց նա այդ անգուցիւր, եթէ չկանգնէ նրան շարագէտ վիճակը՝ նա անուշադ անի իր սիրուն սպասքան: Այդ տենչալի ապագայում, այդ բազմախորտ ժամանակում, իրարու մոտեցնող միմեանքը մի նշանաւոր դեր՝ այդ խոստանում է նրա կենդանական գեղեցկութիւնը, նրա միջին, մոտիկ ու հեռու չըմականների մեծութիւնը, իր անհատականութիւնը, գեղեցիկ բերրիութիւնը, ժողովրդի արագ աճելը և ամբողջութիւնը, բնութեան ու օդի պայծառութիւնը և տեղերի, սարերի ու գետերի հետ կապված ազդի սրբազան աւանդութիւնները: Բայց ունենալով քաղաքի բոլոր նիւթական ոյժը իր ձեռքին, և կապվելով ընդհանուր բնականութեան մի նշանաւոր մասը, ինչու էրպիւրում Հայ հասարակութիւնը մնացել է մինչև այժմ անշարժ, առանց կապի, կեանքի, և անդի ու աշխարհի արտադրանքների, երբ միայն ծովի ափերում երևում է միշտ արևի զօրծնելութիւնը, վառվառ հողի, սերտ միտքի և վառ ընկալող: Գլխաւոր պատճառները երկու են. անցեալ սրտաբանութիւնը գաղթականութիւնը և կրօնական բաժանումը: Համարեա չկայ էրպիւրում մի անուանի տուն, մի հարուստ օջախ, մի նշանաւոր գերդաստան, որ մնացած ինի Պատկերի ժամանակ վանից առաջ, բոլորը էրպիւրում տեղափոխվել են անցեալ պատերազմով Ռուսաց սահմանը և նրանց փոխարինել են նորեկներ Գիւրգենի, Խարբերի, Արարիկի, Սարգիսի, Սեփի, Սեփի, Սեփի, Սեփի և ուրիշ տեղերից: Այսպէս և անցեալում ընդհանուր զանազանից բարբառում, սուրբութիւններով, բնաւորութեամբ և առանձնապատկերներով, մինչև այժմ մնացել են գէղի միմեանց ստան, առանց ներքին կապի ու սերտ յարաբերութեան: Առաջին անգամից այսպէս մի երկուց կարող է անգամ ինչ, բայց այդ իսկ իրողութիւն է. փոխադարձ անխառնութիւն և երբեմն արձամարձանք տեղի է ունենում ոչ միայն բաւական հեռուստ տեղերի բնականութիւնների մէջ, այլ ևս մտաւոր գիւղերի, մանաւանդ երբ նրանց մէջ չկայ ընդհանուր շահերի, վսեմ ձգտումների ծանաչողութիւն և միութիւն: Իսկ ինչ կը վերաբերի կրօնական տարբերութեան և նրա գեղծող ազդեցութեան, դրա մասին արդէն աւելորդ է խօսել: Ահա՛ ինչու մինչև այժմ տեղի է ունեցել էրպիւրացիների մէջ ազգային անտարբերութիւն, հասարակական թրմութիւն և պատիվ ընթացք: Բայց չնայելով այս ձախողալի պայմաններին, էրպիւրացիք մնացել են միշտ Հայ, այսինքն, արիւմտեան, մարդավայել կեանք սիրող և ուսումնասէր: Վաղուց արդէն էրպիւրացիք ունեն իրանց ուսումնարանները, որոնց կարգաւորողների թիւը երբեք հազարից պակաս չէ եղել: Լուսաւորչական Հայերը, որոնք թիւը հասնում է 2500 տան, ունեն 5 վարժարան: 1՝ տղայացի վարժարան, որ ասում է «Արժարան», սա ունի 5 դաստան, 500—600 աշակերտներ և 7 ուսուցիչ: 2՝ Օրիորդացի ծխական վարժարան: 3՝ Երկու թաղական երկսեռ վարժարան: 4՝ Բնկերական դպրոց, որ ունի 8 դաստան: Այս բոլորի եկամուտները, բացի բնկերական դպրոցի, ստացվում է եկեղեցական կալուածներից և հասնում է տարեկան 8 հազար ռուպլու: Իսկ բնկերական դպրոցի խնամքը և պահպանողութիւնը գտնվում է մի առանձին ընկերութեան վրայ: Այսպիսի Հայերը, որ հարկւր տանից աւելի չեն, ունեն մի աղայոց և մի օրիորդաց ուսումնարան:

Մանկավարժական գործը մեր կաթոլիկ եղբայրների մաս արժանի է ամեն բարի նախաձեռնի և գովասանութեան, այնչափ կատարեալ է նա ամեն կողմով: Բոլոր քանակ Հայերը 20 տնից աւելի չեն, բայց նրանք ևս ունեն իրանց երկսեռ ուսումնարանը, որ գտնվում է միտար և տնիքի Գլխի հակադրութեան տակ: Ահա՛ սրանք են ձեռնարկում էրպիւրի երկուստարգութեան մտաւոր և բարոյական դարգացման շտեմարանը: Վերջին քաղաքական անցքը և հայկական խնդրի առաջ կադալը պէտք է խոստովանվել, որ էրպիւրացիներին տուեց մի մեծ բարոյական զարի. նախ կրօնի առաջնակարգ կարեւորութիւնը փոխեց յետին կարգի, երկրորդ՝ շարժապեց և միաւորեց կեցիտուր խմբեր և ընկերութիւններ, դրեց ու վառեց բոլորի ազդային եռանդը ու հոգին, և վերջապէս նոր ձեռնարկութիւններին հետ միտեց ծնուցեց մի նոր կրթութեան տարր՝ թատրոնական բեմ, որ առաջին անգամ է երևում դեռ էրպիւրում մէջ: Բայց այս խորհուրդ են այժմ ժողովրդական դաստիարակութիւններ, զբոսը դարձաներ և լարաններ ինքնուրու վրայ: Թող ինի Տիւրք աշակցութիւնը ամեն ազգաւ գործին:

Նոյն օրագրին օգոստոս 29 թիւին մէջ ալ հետեւեալը կը կարգանք Պատկերի գրուած օգոստոս 18 թիւով:

Արաւիկեան և Բայազէթի նահանգներէն գաղթել ցանկացողներին թիւը հասնում է մօտ 1000 ընտանիքի: Ուրեմն էլ թէ՛ այդ գաղթականութիւնը իրաւործովի, Տաճկաց Հայաստանի ամբողջ Բայազէթի գիւղաւանը գրկելով է իր բոլոր հարաւոր ժառանգներէն: Բայազէթի մի քանի հասկացող անձինք, որոնք հակառակ են գաղթականութեան իրաւործութեան, ստատիկ վրդոված են Պատրիարքարանի և ազգային ժողովի դէմ գաւառացի Հայ յերին այսպիսի անհոգարար անյայտութեան մէջ թողնելու պատճառով: Նրանք իրանց գիւղացիներէրպիւրում արեւելիստուսին հարցով՝ գաղթել թէ ոչ, սակայն նրանից ևս ոչ մի պատասխան չ'ստանալով յազման մէջ են: Միմէ, հարցնում են նրանք, Հայաստանցիք մենք չե՞նք, որոնք համար, ինչպէս կարգացելով է լըրադիրներին մէջ, բարեկարգութիւններ են պահանջում: Ազգային ժողովը իր գործակալների ձեռքով մեզ գաւառացիներին նախապէս ծանօթացրել չէ իր ներկայ և ապագայ գործունէութեան հետ: Ինչու՞ մեզ, գաւառացիներին, չէ հասկացնում այն բարեկարգութիւնները, որոնք պէտք է լինեն մեզ համար: Այդ մեզ համար հոգացող Պատրիարքարանը և ազգային ժողովը կարգադրել են արդեօք, որ ուսաց զօրքը Հայաստանի տաճկական գաւառները թողնելուց յետոյ գաւառացիներին վտանգ չ'պատահի չընապատող կիսավայրերի վերադառնալով անխառնութեան կողմից, և եթէ, գուցէ, այդ կարգադրութիւնը արած է, ինչու՞ մեզ չէ յայտնում և զոռացնում, որպէս զի մենք ևս ամուր նստենք մեր տեղը: Ահա այսպիսի իրաւացի հարցեր է առաջարկում գաւառացիները Հայեր, բայց բաւականացող պատասխան չ'ստանալով, Կ. Պոլսի Պատրիարքարանը և ազգային ժողովին արգաւանդելու մասին նրա անտարբերութեան մէջ յուսահատվում է և պատրաստվում է իր տուն ու տեղը կրակին մատնելով, որպէս զի թշնամուն չ'մնայ, գաղթել և իր համար նոր հայրենիք որոնել: Գաւառացի Հայը մինչև անգամ չէ հաւատում, որ Կ. Պոլսում մտածում և հոգում են իրանց ապագան բարեբեկութեան, որովհետեւ ասում են, եթէ մեզ համար այդպիսի ազդասէր աշխատողներ և հոգաբարձուներ ունենայինք, անպատճառ նրանք այդ մասին մեզ նախապէս զգուշացրած կը լինէին: Եթէ մենք ենք կաղմում Հայ ազգը, որի համար Պատրիարքարանը այդպէս հոգացողութիւն է աւանդում, անշուշտ նա մեզ հրահանգներ ուղարկած կը լինէր մեր ինչ անելիքի մասին: Եւ իմ կողմից համոզուած եմ, որ եթէ Պատրիարքարանը իր գործակալներին միջոցով ծանօթացնէր գաւառացի Հայ յերին իր գործունէութեան հետ և ազգի սպասելիքի, ապալայ յայտնի, հետ:

Հայը այնպէս սերտ կապված լինելով իր օջախի, իր տուն ու տեղի հետ անշուշտ պատրաստ է ամեն ապահովութեան և հարստութեան, որոնք պէտք է ստանան գաղթականութեան միջոցով, գոհել միայն թէ չ'զորկի նրանից, իր ձեռքով չ'քանդէ իր օջախը տուն ու տեղը, իր սուրբ եկեղեցին չ'թողնէր կրօնամոլների ձեռքին անպատուութեան մէջ: Մարդ գարմանում է, երբ բաղդատում է Կ. Պոլսի հայրենասէրներին երկու միմեանց հակառակորդ ընթացքը, այն է ամենայն ջանք գործ դնել և աշխատել վերածնել Հայաստանը դանաղան բարեկարգութիւններ պահանջելով նրա բնակիչների համար, մի և նոյն ժամանակ նոյն իսկ այդ բնակիչներին թողնելով բոլորովին անյայտութեան մէջ, գաղթականութեան պատճառ լինել: Թող լաւ հասկանան Պատրիարքարանը և ազգային ժողովը, որ պահանջելու բարեկարգութիւնները ստանալուց յետոյ յանկարծ կը տեսնեն, որ Հայաստանում, որ պէտք է մտցնեն այդ բարեկարգութիւնները, Հայ չ'կայ, և ապա ամբողջաբար ևս երեւ մնան ազգի, Եւրոպայի և Տաճկաստանի առաջ: Մ. Տեր-Պետրոսեան

ՊԱՏՏՈՆԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒՅՈՒՄ
ԱՅՎ. ՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏՆՏՆԱԿԱՆ
ԽՆԴԻՐՈՅ

Խաղաղութիւն եկելուց առնուովին 1877 տարւոյ ելումանց հաշուեցոյցը ըստ օրինի Տնտես. խորհրդոյ ներկայացուած և անոր յոր և նման մէկ օրինակը թաղ. խորհրդոյ յազարկելով հրահանգ արուած է եկեղեցւոյ իսկը կախել ի տես թաղիցւոյ: Հետեւապէս Տնտես. խորհուրդն այսու պաշտօնական ծանուցմամբ հրաւեր կը կարգայ պատուարժան թաղիցւոյ. որ այն հաշուեցոյցին վերայ որ և է բոլոր կամ գիտողութիւն թէ ունին, թուականէս 21 օրեայ պայմանաժամով գրաւոր կերպով ներկայացնեն Տնտես. խորհրդոյ: Այն պայմանաժամը լրանալէ ետեւ որ և է բոլոր կամ գիտողութիւն անլուի պիտի մնայ: 8 սեպտ. 1878 (Ինչ)
Ի Պարտիքին Հայոց
Կ. Պոլսի

Ա. Զ. Դ.
Կաթոլիկ ազգայնաց երեսփոխանական ժողովին կողմէ լրագրոյս նախընթաց թիւով հրատարակեալ պաշտօնական ծանուցման ստորագրութեան վրայի Առանձնական տարաւոր պարագրական անու շաղկապ թիւով մտցուած է:

ՏՕՔԹՈՐ Թ. ԹԻՐԵԱԿԵԱՆ
Վերոյիշեալ Տօքթօրն այս անգամ փարիզ իւր բժշկական ուսմունքն աւարտած և վիսպագիրն ընդունելով մայրաքաղաք գործած ըլլալով, պատիւ ունի ծանուցանել արդոյ հասարակութեան թէ ուրբաթ օրերը իւր բնակարանը կէտիկ վաշա բաղնիքին գիւմարի նորաչին տունը ամեն տեսակ հիւանդութեանց ժամը 5 էն մինչև 8 ը ձրի պիտի նայի, երկուշաբթի օրերը 5 էն մինչև 8 ը Մահմուտ վաշա Մ. Հ. Գալմամուհանի դեղարանը, և հինգշաբթի օրերը յիշեալ ժամը Մուսալա թաղը Էնզաճի Գրիգոր աղային դեղարանը պիտի գտնուի. իսկ մնացեալ օրերը իրեն գիւմար հիւանդները իր տունը պիտի ընդունի:

ՏՕՔԹՈՐ ՄԱՐԻ
Վիեննա մէքթեպինտէ տիրոմաւորը վէ պունճա սէնէլերտէն պերուկերէք Էլլօւս վէ կերէք Թիւրքիա խաթախանէլերնտէ քէսպը շէօհրէթ

կյէմիշ օլան Տօքթօր Մարքի պունտէֆա Պէշիկթաշ վարօր իսկէլէտի քարշըրնտա 90 նումէրօլու Մահար Էնզաճիսինտէ բաղար կիւնէլերնտէն մատա հէր կիւն սաաթ իւշտէն ալթըյա քատար կէլէն ֆաքիր խաթաթէրի խոյրէթ պաքաճաղը կիւնի, սալը վաղըլթար տախի քէնտի խանէսինտէ խաթաթէկեան իշիւն վիզիթա գապուլ իտէճէք տիւ:

Միւմայիլէյն Տօքթօր պէլիք վէ ճէրաշըքտա մէհարէթը ֆէվզէլտէսի օլուպ ումում խաթաթըլարա վէ ֆրէնկի վէ պունտան քալմա եէլէրէ վէ կէօզ վէ գուլաք վէ տէրի խաթաթըլարը վէ լահիմ ուֆուէթի վէ սինիր զայիլիլի իլէ պէլ սօվուգըլուում տախի քէնտի իճատ իթմիշ օլուում պիւր նէվ ալաթիլէ օն տէֆատա էյի իտէճէլինի իլան իտէր Էնզաճի սաաթ 7 տէն 9ա քատար թապիլի միւմայիլէյնի Ղալաթմատա Գալաքէօյտէ թրաւմիլայ սիմասիւնու քարշըրնտա Մ. Նիքօլաքի Մալուսի Էնզաճիսինտէ պունտաճաղը իլան օլունուր:

ՏՕՔԹՈՐ Կ. ՃԷՌԱՀԵԱՆ
Պունտէֆա Պէշիկթաշտա վարօր իսկէլէսինտէ ճատտէլէ շըքար իքէն քարշըրնտա 90 նումէրօլու Մահար Էնզաճիսինտէ բաղար իրթէսի վէ վիշէմէլէ կիւնէլերի սաաթ եէտիտէն տօքուգա քատար հէր նէվի հիլէթէլէրէ վէ խուսուսի իլէ ֆրէնկի վէ պէլ սօվուգըլուում պաքաճաք տըրֆուքարէլէրէ մէճման ն օլարաք:

29
Ի. Լ. Ա. Ն.
Տէրաւատէթ վէ պիլատը սալիսէտէ պունտան քըլլա վէ քարաղըլխանէլէր իլէ գօլ օրոտոյի հիւմայուն լար մէվագրինէ վէ պահըր Սիւնահ պօլաղը քալէլէր իլէ մէքէթիպը ասքէլիլէտէ պունտան պիլ ճիւմէ ասաքիլի շահանէ գապիթան վէ նէֆէրաթլուն վէ սըբարըլաթին վէրիլ մէք իւլիլէ իլուլ լումինին օն իւլինտէն նիւայէթինէ քատար տէօրթ երազ պին քըլէ վէ թըլլինի էվէլ իպլիլ տասընտան նիւայէթինէ քատար ալթըլէր պին յըլէ ճէման միւպայեա օլունաճաք պիւր միլինի յըլէ լահմըն իքի երազ պին քըլէսի երքէկ քըվըրըք գօլունու վէ իւլ երազ պին քըլէսի երքէկ ուզուն քուլուքու Զիլայ գօլունու վէ իքի երազ էլլի պին քըլէսի երքէկ Գարաման վէ Մըլալը գօլունու վէ քուսուր իքի երազ էլլի պին քըլէսի տախի պունտըն քուսուրնտան օլմաք վէ իլուլըն օն իւլինտէն նիւայէթինէ քատար ալթըլէր լահմըն էսմանը թըլլինի էվէլ իպլիլ տասընտան նիւայէթինէ քատար լահմըն էսմանը տախի թըլլինի սանի իպլիլ տասընտան նիւայէթինէ քատար քէլայիլէ տէօրթ հաթիթատա նիւպիլէ թախսիլընտան մահսուպ օլմաք իւլըն լապլինի ճէլիլէտէն վէրիլէք շարթը վէ շէրալիլթը սայիլէսի պունտան մաքատտէմ միւպայեա օլունան լահմ քոնթրաթօլարը շէրալիլինէ մըլթալըք օլմաք իւլըն պէհէր քըլէսի Օսմանըլըրաք երազ զըշ հիւսպը իլէ ալթը զըշ իւլիլ տէօրթ փարաթ լալիլի էօհտէսինտէ օլուպ իլպու իլուլ լումինին օն տէօր լահմա վէնչէնպիլ հիւնիլ քարաղը գաթիլի վէրիլէճէլինտէն, իլմաթնա թալիպ օլանլարն եէվիլ մէքըլուտէ սաաթ սէքըտէ Տարըլուայի ասքէլիլէ կէլմէլէրի:

7 իլուլ 1878
Պապը Սէրապէրի

၇,၈၈,၈၉၈ နေရာ အသစ်